Ч. 87 Пятниця 21 цьвітня (3 мая) 1895 Рік V.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Приписи о спочинку недільнім і сьвяточнім.

По мисли арт. VII закона о управильненю спочинку недільного і сьвяточного і на основі розпорядженя міністерского з 24 цьвітня 1895 видало ц. к. Намістництво слідуючі подрібні приписи о спочинку недільнім і сьвяточнім в промислі для королества Галичини і Володимириї з Вел. Князівством Краківским:

§. 1. Для слідуючих катеґорий промислу есть дозволена робота в неділю, а то:

1) Пекарі: при виробі печива до години 10 рано, відтак від 10 вечером; при продажи печива через цілий день. — 2) Цукорники і ті, що роблять медівники: при виробі товарів, котрі до спожитку мусять бути сьвіжо приготовлені, до 10 рано; при спродажи через цілий день. — 3) Різники і торговельники дичини: рубанє мяса і продаж дозволені до 10 год. рано.— 4) Вудильники і ковбасники: при виробі до 10 год. рано і від 3 до 6 по полудни. — 5) Фризиєри, 6) молочарні, 7) вязанє і продаж природних цьвітів: робота в неділю есть дозволена через цілий день.

§. 2. Помічникам затрудненим в наведених в §. 1 катеґориях промислу продукцийного, о скілько би в неділю були довше затруднені, як через три години, треба дати відпочинок бодай 24 годинний чи то слідуючої неділі, чи в иншім буднім дни, скоро би зі взгляду на предприємство не можна в неділю, або спочинок по 6 годин через два дни в тиждни.

§. 3. Предприємцям промисловим жидівского віроісповіданя, котрі затрудняють виключно лиш помічників жидівских і так само як і всі їх помічники спочивають правильно в суботу через 24 годин, дозволена есть праця в неділю в промислі продукційнім, однакож з виключенем сполученої з тим промислом продажі під услівєм, що робіт своїх не будуть виконувати публично і що ті роботи не будуть робити більшого лоскоту.

Промисловці уживаючі помічників до такої недільної працї мають удержувати приписані арт. IV уступ. 1 закона з дня 16 січня 1895 (Дн. з. дер. ч. 21) виказ затруднених в неділю помічників і предложити его на жаданє так власти промисловій, як інспекторови промисловому.

§. 4. Робота при продажи товарів в промислі торговельнім дозволена есть в неділю від год. 8 до 10 рано і від 3 до 6 по полудни.

§. 5. В послідну неділю перед Різдвом (обох обрядів) а також в неділю, на котру припадає сьвятий вечер, робота при продажи товарів в промислі торговельнім есть дозволена від години 8 рано до 6 вечером. Крім того дозволена есть робота в тім самім вимірі часу у всі неділі через цілий рік на двірцях зелізничих для продажи артикулів поживи і часописий.

§. 6. В тих місцевостях, в котрих відбувають ся торжественні відпусти, як також в місцевостях, до котрих відбувають ся прогульки, застеріґає собі ц. к. Намістництво виданє позволеня на розширенє часу праці в неділю для продажи деяких предметів по мисли арт. IX закона з дня 16 січня 1895 в кождім поодиноким случаю по вислуханю дотичної громади і відповідного стоваришеня промислового.

Так само буде уділяти ц. к. Намістництво специяльних позволень на розширенє часу роботи в неділю для продажи деяких предметів в тих місцевостях, котрі числять менше як 6000 жителів, і в котрих дооколична людність заспокоює звичайно в неділю свої потреби щодо закупна товарів.

§. 7. Наколи в якім предприємстві торговельним не може бути дозволений помічникам спочинок недільний від 12 години в полудне без перерви аж до отвореня торговлі слідуючого дня, то треба їм на переміну полишити зовсім вільну цілу другу неділю, а коли би й то було неможливе, то половину иншого дня в тиждни.

§. 8. Як в неділю так і в инші дни сьвяточні треба помічникам промисловим з увзглядненем їх віроісповіданя полишити потрібний час до участи в передполудневім богослуженю.

§. 9. Входові двері до льокалів призначених до приманя публики, мають бути замкнені в тих годинах, в котрих робота при продажи товарів в неділю не есть дозволена.

§. 10. Се оголошенє входить в житє рівночасно з законом державним з дня 16 січня 1895 р.

Справи краєві

(Краєвий закон о поборі оплат від спадщин в користь краєвого фонду шкільного.)

Ухвалений в лютім 1894 р. Соймом проєкт закона о поборі оплат від спадщин в користь краєвого фонду шкільного, одержав Найвисшу санкцию.

Після нового закона, котрий входить в житє трицятого дня по его оголошеню, декрет надворної канцеляриї з 7 липня 1808 р. о побираню такси від спадщин в користь фонду

---

63)

РОЗБИШАКИ НА РІЦІ МІСІСІПІ.

Повість з житя американьских поліщуків.

Фридриха Ґерстекера.

(Дальше.)

— Годі вам іти на остров! — шепнув до него Сандер чим скорше, коли замкнули ся двері за Брайдельфордовою — мулята, що втікав з вами, зловили і він все виповів... Зрадив нас і ми мусимо як найскорше втікати.

— Що? вже й остров зраджений? — відозвав ся Коттон таки направду перепуджений — отже не стало вже й послідної криївки... пошесть же би на них зайшла! Ще того було треба... а що-ж у вас тепер на думці?

— Мрс. Брайдельфордова мусить мені вигодити грішми. Она не знає ще нічого о тім, що нам грозить тай не потребує тепер о тім довідати ся.

— А онаж має гроші?

— Она все каже, що не має, але я переконаний, що у неї тисячі покладних гроший... она за надто хитра, як щоби за дармо через тілько літ укривала в такім інтересі чуже добро.

— Хиба-ж гадаєте, що она дасть вам грошї добровільно? — спитав Коттон чимскорше.

— Тихо.... не так голосно... я маю бодай на то надію і то ще лиш однісенький мій вигляд, бо ми всі мусимо тепер втікати; скоро же піде чутка по краю, що викрили таку нору і розігнали з неї людий, то той чисто пропав би, хто хотїв би втікати без гроший. Леда який фермер став би тогди поліцийним шпиґуном, і дав би зараз знати судам, коли-б де небудь добачив шось підозріного.

— А коли-ж хочете втікати? — спитав Коттон.

— Я би й зараз забирав ся — відповів Сандер — але маю ще надію, що аж до завтра можемо бути спокійні; відтак відбудуть ся наші загальні збори і поділ добичи... На всякий случай треба мені бути на все готовим а до того має мені допомогти каса нашої чемної ґаздині.

— А коли-б так — відозвав ся Коттон задуманий і споглядав заєдно в землю наперід себе — коли б так.... ну, як би нам ще сеї ночи треба би де сховати ся... чи можна би де в Гелені знайти яке місце?

Сандер видивив ся заціковлений на него, а наконець відозвав ся усьміхаючись якось ніби трохи глумливо:

— Найбезпечнійше есть он там по тамтім боці трохи на вскіс звідси... там закватирували одного з моїх добрих знакомих.

— Та не плетіть дурниць — замуркотів на то Коттон — ну, не знаєте якого місця.... цс... здаєсь, що іде ґаздиня... чи не знаєте такого місця — говориз він борзо дальше але ще тихійшим голосом, де можна сховати ся, доки аж не зробить ся день, і бути безпечним від всякого пошукуваня?

Оба мужчини сиділи кілька хвиль мовчки коло себе, аж отворили ся двері, хоч они перед тим не чули, щоби хтось ішов, і війшла Мрс. Брайдельфордова з циґарами, котрі они собі випросили у неї. Сандер став тепер такий любенький, як рідко. Він попросив господиню, щоби она сїла собі коло них до стола та випила разом з ними по скляночці знаменитого напитку, а Коттон чогось дуже задуманий підсунув ся майже несьвідомо близше сьвічки, щоби закурити до половини циґаро. Мрс. Брайдельфордова подякувала і набрала собі з вази в мале горнятко горячого напитку, та пішла з ним в найтемнійший кутик комнати, куди ще й потягнула за собою крісло і як здавало ся — зовсім проти свого звичаю — не мішала ся вже ані трошки до дальшої бесіди обох мужчин. Ба, коли они так балакали з собою може якої пів години, видко було по її похиленім наперед тілї та покиваню головою у великім чипци, що она задрімала та що сего вечера вже напевно не буде з нею ніякої розмови.

Але то лиш так здавало ся — честна ґаздиня мала всі свої змисли так само добре при купі, як і котрий небудь з тих обох мужчин, але она набрала якогось підозріня. Она чула там в сїнех під дверми, як они щось шеп-

шкіл нормальних і всї дальші розпорядженя в тій справі, будуть мати від тепер примінене лише в тих случаях, в котрих спадкодавець помер перед тим, заки війшов в житє новий закон виготовлений на взорець законів істнуючих в других коронних краях. Після того закона від кождої спадщини, до котрої переведеня покликаний єсть, після загальних правил о компетенциї судів, котрий небудь з судів в нашім краю, має бути зложена в користь краєвого шкільного фонду оплата, єсли вартість чистої спадщини перевисшує квоту 500 зр. Ся оплата виносить постійну квоту 1 зр., єсли спадщина не переносить суми 1000 зр. Єсли чиста спадщина перевисшує суму 1000 зр., тоді виносить оплата від кождих 100 зр., при спадщинах над 1000 до 5000 зр. по 15 кр., над 5000 до 10.000 зр. 20 кр., над 10.000 до 20.000 зр. по 25 кр., над 20.000 до 40.000 зр. по 30 кр., над 40.000 до 60.000 зр. по 35 кр., над 60.000 до 100.000 зр. по 40 кр., над 100.000 до 200.000 зр. і висше по 50 кр.

Після наведених основ, буде вимірювати ся оплата тоді, єсли спадщина переходить на вдову, а взглядно вдівця по спадкодавци, або на его свояків в лінії висшій і низшій (конечних дідичів).

Єсли-ж спадщина в цїлости або в части припадає иншим спадкоємцям, оплата від спадщини буде вимірена в подвійній висоті.

Вартість належачого до спадщини маєтку недвижимого, положеного поза границями краю, як також довги, котрі на такім недвижимім маєтку в той спосіб суть обезпечені, що решта спадщини не відповідає за них правно, не будуть брати ся в рахунок при обчислюваню чистої спадщини. Довги-ж, за котрі цїла спадщина правно відповідає, будуть при тім обчисленю потручувані, хоч би на тих недвижимостях були обезпечені.

Записи на шкільні цїли, для яких краєвий фонд шкільний єсть призначений, будуть почислені в користь оплати від спадщин в користь краєвого фонду шкільного.

Записи на цїли добродїйні, наукові або гуманні можуть бути увільнені від оплати в користь краєвого фонду шкільного, єсли суть призначені на підпиранє моральних або материяльних інтересів краю або его мешканців, а не лише виключно в користь поодиноких осіб або родин. О увільненю орікає Видїл краєвий в кождім поодинокім случаю, а від сего ореченя нема відклику.

Обчислено, що дохід з ново заведених оплат винесе річно около 22.000 зр.

Видїл краєвий рішив віднести ся до висших судів краєвих у Львові і Кракові та до краєвої Дирекциї скарбу у Львові з просьбою о видане відповідних заряджень, щоби новий закон з днем его правосильности міг бути дійстно введений в житє.

Перегляд полїтичний.

Сьвято робітниче дня 1 мая проминуло у Відни і в цїлій Австриї без поважнїйших пригод. Збори робітничі ухвалили звістні загально резолюциї в справі загального голосованя і 8-годинної роботи. По полудни відбували ся по найбільшій части забави робітничі. В заведенях державних робітники всюди робили, а в заведенях приватних по найбільшій части сьвяткували. Вимарш робітників у Відни до Пратеру і поворот звідтам відбув ся зовсїм в порядку серед окликів в честь загального голосованя, лиш перед парляментом викликали якісь хлопцї бурду і вибили одно вікно. В Будапешті і на цїлій Угорщинї відбуло ся се сьвято також зовсїм спокійно, лиш в ліску коло Нового Пешту прийшло межи робітниками а полїцию до бійки. Робітники стали кидати на полїцию камінєм, а полїция добула шабель і стала рубати та покалїчила кількох робітників, а кількох арештувала. Також і за границею день 1 мая проминув спокійно.

Віденьска ґазета урядова оголосила вчера закон розширяючий відпочинок недїльний також і на похатну торговлю.

Підкомітет комісиї рільничої, вибраний в справі нарадженя ся над законом о товариствах рільничих і рентових господарствах, вибрав своїм предсїдателем пос. Вол. Гнївоша. — Клюб Гогенварта приняв внесенє пос. Д. Абрагамовича що-до управильненя катастру податку ґрунтового.

До Fremdenblatt-у доносять з Кольонїї: Після петербурского кореспондента Köln. Ztg. має вже в недалекім часї наступити іменоване одного з великих князів намістником у Варшаві. Тим то й поясняє ся дотеперішна резерва ґр. Шувалова.

З Одеси доносять, що в послїдних днях були там великі розрухи студентскі. Ректора унїверситету зневажено а кількох полїциянів покалїчено. Внаслїдок того відбули ся численні арештованя як студентів так і инших людий.

Новинки.

Львів дня 2 мая 1895.

— **Іменованя.** Приватний доцент др. Журавский іменований надзвичайним професором математики в краківскім унїверситетї.

— **Доповняючий вибір** одного члена ради повітової в Стрию з ґрупи більшої посїлости відбуде ся дня 7 червня.

— **Огні.** Дня 19 цьвітня вибух огонь в Кшечовичах коло Ланьцута і знищив 7 загород. В огни погибла одна женщина, що хотїла ратувати своє майно. — Онодгя погоріло село Перегноїв коло Глинян. При незвичайно сильнім вітрі знищив пожар за кільканацять хвиль 58 селяньских загород.

— **Нещастні пригоди.** Дня 19 цьвітня о 8 годинї вечером в Медицї коло Перемишля упав на стациї урядник руху Курилишин на ваґон зелїзничий і тяжко потовк ся. — В Гошанах коло Рудок найдено в кирници трупа служницї Мариї Вільчиньскої. — В Катериничах, руденьского повіта, застрілив в часї Великодних сьвят в наслїдок неосторожности Іван Бовтач вояка 89 полку піхоти Івана Пацушку, що приїхав був домів на сьвята.

— **Смерть пияка.** Дня 16 цьвітня найдено при дорозї ведучій з присїлка Загатки до Стремильча, в брідскім повітї, трупа мужчини, що лежав в калужи звернений лицем до землї. В помершім розпізнано Аполинария Крайчого, господаря з Стремильча, чоловіка 50-лїтного, котрий — як справджено — вертав 15 с. м. в ночи від брата з Загатки до Стремильча пяний. По дорозї упав в глубоку калужу і там утонув ся.

— **Підпалене місто.** З Будапешту доносять, що в місточку Падраґ, вешпримского комітату, згоріло 280 домів. Місточко було підпалене з шістьох сторін.

— **Місто Пила** в Познанщинї, котре — як відомо — потерпіло минувшого року значні страти від вибуху води, єсть тепер знову в поважній небезпечности. Доносять, що розсліди, які там тепер роблять ся, виказали, що в глубинї $1\frac{1}{2}$ метра під землею, нагромадило ся дуже богато води і все єї прибуває. Мешканцї, котрі розпочали роботи коло будови нових домів, дуже тим явищем занепокоїли ся і візвали з Берлина знатоків.

— **Нещастє на мори.** Росийский пароход „Коцебуе“, пливучи до Одеси, зіткнув ся з во-

---

тали до себе — підслухувала таки добру хвилю, але не могла анї слова зрозуміти і постановила, щоби на всякий случай довідати ся, що би то було, з чим они таять ся перед нею. Коли-б розпитувала, то не довідалась би нїчого, се знала она дуже добре; треба було ухитрити ся і она стала таки досить зручно удавати, що дрімає та нїби хропить; їй удало ся таки направду обох злочинців на стілько затуманити, що Коттон, котрому тепер розходило ся о то, щоби довідатись щось більше о грозячій їм небезпечности, послухав через хвильку, чи она спить, а відтак завів знову шепотом розмову з своїм товаришем.

Сандер розповів єму тепер, але також тихцем, цїлу пригоду на Ляйвльовій фермі (але розуміє ся, що не сказав єму того, звідки і він там взяв ся) та радив єму відтак, щоби він пішов до Келього і зажадав від него якої запомоги. — Він єму чей єї нїяк не відмовить.

— Але чи я застану капітана дома? — спитав Коттон з обавою — розважте, чоловіче, що тут можна кождої хвилї головою наложити. Коли мене знайдуть, то будьте певні, що не будуть робити зі мною довгих короводів.... повісять на першій лїпшій галузи. Коли-б я був знав, що не знайду опори на острові.... то я би нїколи в сьвітї не був так зухвало зворохобив против себе цїлу державу. Тепер менї на раз приступ до неї зовсїм відтятий, а я бігме не знаю, як менї втїкати без цента в кишени. А що, як би ми зараз таки вибрали ся „під бурого медведя“? На улицях тих і не потребуємо боятися, що нас хтось побачить.

— Ще нї — сказав на то Сандер — насамперед мушу ще щось поговорити з отсею бабою.

— Або гадаєте, що она вам таки добровільно висипле гроші на стіл? — спитав Коттон підступно.

— А вже-ж — відповів на то молодий злочинець — я знаю таку чародійну примівку, що она чей дасть ся нею намовити.

— Гм.... може то тота сама, що й менї тут двері отворила.... але она мусить зробити єї податливою.. Хороба би єї взяла!... она має гроші, а ми — він кинув при тім оком по над ліву руку в сторону, як сьвітила ся лямпа і глянув на дрімаючу жінку, але аж крикнув і схопив ся, коли побачив, що она перепуджена вліпила в него свої сиві очи — щезла би, таж она не спить!

— А що-ж, сер? — спитала вдовиця, котра мимо того, що їй з превеликого страху аж віддих спирало, все таки не тратила притомности — то хиба не ваша вина. Коли розповідаєте так скучні історії, то чей не можете жадати, щоби хтось сидів з отвертими очима.... Господи, та бо в лямпі вже олію нема.... котра то може вже бути година?

Оба мужчини глянули по собі, як би питали себе, що мають робити?... Як їм тепер поступати?

— Може десята минула — відозвав ся наконець Сандер — я чув вже, як там на розі улицї нічні вартівники стукали пальцями.

— То принесу хиба ще трохи олію до лямпи — сказала Мрс Брайдельфордова і встала та пустилась до дверий — а відтак покажу вам, де будете спати. Мусите преці, заким ще стане свитати, вибирати ся в дорогу а до того часу хочете ще виспати ся.

Она взяла за клямку і хотїла отворити двері, а серце їй мало не пукло зі страху. Она зміркувала, що їй жде, коли побачила, якими очима споглянув на ню убийник — перепудилась страшенно, бо здогадалась, що тут їй готов вже бути конець. — Ще лиш два кроки і она могла засунути двері з сїний та вибічи на двір — ще лиш хвилинка і она би виратувала ся — стала ногою на порозї, а Сандер, що ледви чи думав о якім насильстві, дивив ся за нею не знаючи, що робити. Аж ось прискочив Коттон, котрий здогадав ся, що она готова зробити, і вхопив єї чим скорше за руку, як раз в хвили, коли она хотїла заперти двері за собою.

— Розбійники! — крикнула жінка в смертельнім страху а страшний пронибаючий крик понїс ся по пустій хатї. — Розбій....

То було єї послїдне слово — Коттон з такою страшенною силою вдарив єї кулаком по голові, що она упала нежива на землю, а Сандер аж кинув ся, так був перепудив ся. Через хвильку нїхто анї не писнув, а тїло нещасливої жінки лежало на порозї своєї власної комнати.

— Коттон — шепнув наконець Сандер і перепуджений став розглядати ся доокола — що ви наробили.... чи она вже не жиє?

— Або я знаю? — відворкнув убийник і відвернув ся від убитої, що лежала на землї — берім ся тепер чимскорше шукати, чого нам потреба.... де би то она ховала свої гроші? Та бо лихо би вас взяло, чоловіче, не стійте, як би вас хто траном облив, тепер вже не пора

вним кораблем „Пендераклія“. „Коцебуе“ зараз потонув. „Пендераклія“ значно ушкоджена. З залоги „Коцебуего“ утопило ся пятеро людий.

— **Нещастє в Бузей**, було — як показує ся — о много страшнійше, як спершу думано. Говорено о 50 людях, що погибли в наслідок повени, відтак урядові обчисленя виказали 117 жертв, а тепер показує ся, що число жертв єсть значно більше і винесе кількасот душ. Се тим толкує ся, що кілька малих місцевостий, досить віддалених від місця перерваня греблї, цїлком зникло з поверхні землї разом з будинками і мешканцями. В инших селах погибла в розбурханих филях вод більше-менше пята часть мешканців. Тут треба згадати, що в часї перерваня гати, всї мешканцї вже не спали, але приплив води був такий наглий, що богато з тих, що бачили наближаючу ся повінь, не могло вже виратувати ся утечею, лише ті, котрих вода кинула на яке дерево, або який горбок, остали при житю. При гати було велике заведене годівлї риб, в котрім мешкав директор і десятьох урядників, по більшій части жонатих. З того заведеня не лишило ся нї слїду і всї мешканцї заведеня потопили ся з виімкою одного хлопця, що утїк на сю часть гати, котра оперла ся натискови води. Від него й дізнано ся про перебіг катастрофи. Часть муру гати під давленем води завалила ся, а відтак вода розперла вилім на 150 метрів. Велика маса води, котра туди вилила ся, задержала ся найперше яких 15 мінут в долинї під Жіракур. Се вистало, щоби затопити цїлі села Бузей і Шамузей з усїми їх мешканцями. Коли вода зробила собі дальшу дорогу, в тих селах нїхто вже не жив, а коли уступила, на земли лежали купи людских і звірячих трупів. Меньші будинки в селах збурені, лише кілька сильнїйших домів остало. Маси вод кинули ся відтак скаженo через Оленей, де погибло 17 людий, на Домер, низько положене сїльце. Там збурила вода всї доми і затопила 32 людий. Було би їх погибло далеко більше, коли-б не притомність місцевого учителя. Він перший побачив прибуваючу воду і крикнув до жінки: „Диви, Альвера виливає“. Однако зараз пізнав, що се не повінь малої річки і утїкаючи з жінкою, кричав по улицях: „Ратуйте ся дїти, гать перервала ся!“ Богато мешканців схоронило ся на сусїдний горбок. Десять мінут пізнїйше цїла місцевість Домер була вже під водою. На зелїзничім шляху Нансі-Епіналь один будник уратував товаровий поїзд. Побачивши небезпечність, дав сиґнал задержати поїзд, що наближав ся до підмуленого моста а зараз потім вода зірвала міст. В цїлій Франциї зробила ся катастрофа величезне враженє; власти і суспільність складають ся на ратунок. Зараз в першій хвили зібрано 50.000 франків на підмоги для селян. На місце нещастя приїхав мінїстер публичних робіт і мінїстер справ внутрішних.

Про потопу в Бузей доносять ще: Недалеко від сего села іде канал від ріки Мозелї, а що він тут піднимає ся при помочи 15 заставок на 45 метрів в гору, то долинку над річкою Авієр замкнено великою греблею, щоби в ній збирала ся вода і наповняла канал. Тим способом утворило ся коло Бузей досить велике озеро, котре з одної сторони було замкнене мурованою греблею. Ту греблю збудовано в роках від 1879 до 1884 і она була около пів кільометра довга, 20 метрів висока, а в сподї 20 метрів груба та цїла збудована з тесового каміня. Сподом сягав мур на 9 метрів в землю. В так утворенім збірнику вібрало ся було около 7 мілїонів кубічних метрів, або що майже то само значить, 7 мілїонів бочок води. Нараз над раном згаданого дня о чверть на шесту, коли ще люди в недалекім селї спали, роздав ся страшенний гук, такий, що его було чути на кілька кільометрів далеко а в сусїдних селах як н. пр. в Сушей трясла ся земля як підчас землетрясеня і забренїли шиби у всїх домах. Вода прірвала греблю на 150 метрів і з страшенною силою вилила на село Бузей і в одній хвили залила его. З цїлого сїлця не осталась анї одна хата а люди, котрих не позубивали валячі ся доми, потопили ся. Вода з страшенною силою покотила ся дальше та несла в собою величезні відломи камінної греблї, а перевертаючи ними робила такий гук, як коли-б вже настав конець сьвіта. В одній хвили станули ще три дальші села під водою, а о якімсь ратунку не було й бесїди — вода змивала до чиста все, що їй лиш стануло в дорозї; досить сказати, що в одній хвили змила вода цїлий сосновий лїс коло Шамузей. До пів години вилила ся із збірника вся вода, а в годину і три чверти сплила аж до Ромесї 28 кільометрів далеко, наробивши шкоди на 15 мілїонів. Кілько людий згинуло в сїй катастрофі, все ще не знати, бо богато трупів вкрив намул.

— **Померли:** В Вісбаденї звістний нїмецкий писатель Густав Фрайтаґ.

Господарство, промисл і торговля.

— **Льосованє.** При вчерашнім тягненю льосів з 1860 р. припала головна виграна 300.000 зр. на серию 1996 число 13; друга виграна 50.000 зр. на сер. 5744 ч. 14; трета виграна 15.000 зр. на сер. 4180 ч. 60.

— **Льоси кредитові.** При вчерашнім тягненю припала головна виграна 150.000 зр. на серию 1933 ч. 52; друга 30.000 зр. на сер. 3964 ч. 50; трета 15.000 зр. на сер. 4180 ч. 60.

Телеграми.

Берлин 2 мая. В кругах парламентарних розійшлась чутка, що польскі посли постановили голосувати против ухвали комісиї в справі проекту закона против перевороту.

Штайнаманґер 2 мая. В наслїдок великої зливи ріки Раба і Пінка повиливали та залили много сїл кермендерского повіта. Повінь перервала комунїкацию, позривала мости і знищила всї засіви; при тім згинуло й богато людий.

Будапешт 2 мая. На інтерпеляцию посла Теренього, аке становище займає правительство до подорожи папского нунция по Угорщинї, відповів президент мінїстрів, що коли він був у Відни, то нунций сказав єму, що прийде на Угорщину, а президент мінїстрів згодив ся на то і сказав, що в інтересї Угорщини єсть, щоби репрезентант дружної власти сам персиконав ся о тутешних відносинах. Колиж президент мінїстрів довідав ся опісля, що нунций говорив в Ґранї, Будапештї і Великім Варадинї, то він прийшов до того переконаня, що єму вільно говорити о внутрішних відносинах. Папа має право мішати ся до справ духовних, але волю его виконує лиш примас угорский. Такий єсть погляд правительства і оно повідомило о тім сьв. Престол і зажадало в сїй справі поясненя.

стояти з розтявленим ротом; стало ся, а нашим дїлом єсть використати пригоду як лиш можна найлїпше.

— А звідки-ж я знаю, де у неї гроші? — відозвав ся Сандер — певно там, де она спить....

— То ходїть — відповів Коттон — то мусить зараз оттут бути.... я видїв отворені двері, як она входила.... Ну?... Страх вас бере переступити через трупа? Ви десь певно ще нїколи трупа не видїли?

Коттон вхопив лямпу і пішов з нею почерез трупа, а Сандер і собі за ним, але двері від комірчини, в котрій Брайдельфордова спала, були замкнені на ключ, а убийник вернув ся ще раз до своєї жертви.

— Моя ви добренька Мрс. Брайдельфордово — відозвав ся він глумливо але лице его скорчилось в сїй хвили до правдиво дїявольского сьміху — будьте ласкаві та позвольте менї своїх ключів.

Він нахилив ся борзо над тїло та відпняв цїлу вязанку ключів; Сандер взяв від него лямпу і оба зайшли до комнатки, в котрій спала вдовиця. Але надармо перешукали они тут кождий кутик, кожду скриню, надармо перевернули й цїлу постїль та перешукали кожду шуфлядку. Все надармо, не знайшли нїгде анї цента, лиш деяку цїнну прикрасу, котру забрали, але котра не мала для них в сїй хвили тої вартости, як то, за чим они тепер шукали. Та й хто-ж би міг в хвили такої одичілости розпізнати вартість таких річий, а чи не могли би они звернути підозріне на того, у кого би они знайшли ся....

— От тобі маєш! — відозвав ся наконець Сандер розлючений, коли заклявши шпурив перед себе на землю цїлою масою всїлякого дрантя без вартости — а то все ви тому винні, що так зараз зазвято рїжете кулаком. Як би ви так були спустили ся на мене....

— То баба була би вже на улици та верещала на цїле горло! — відповів на то Коттон. — Она здогадала ся, чего ми хочемо, і була би на всякий случай утекла.

— А тепер що?

— Бодай не зрадить, хто у неї був — сказав на се убийник. — Але нам теґ треба спішити ся; — де лиш тота стара відьма поховала свої скарби? — Чорт бери, менї вже тут чогось лячно, а чим скорше буде Місісіпі межи нами а....

З надворку став хтось голосно гримати у двері, так що він аж кинув ся з перестраху та вхопив свого товариша за руку.

— Цс — сказав він при тім і став з переполоху розглядати ся на всї сторони — ми пропали! Чи не можна би куди позад хати втїкати? —

— Не знаю — шепнув Сандер — але чорт не спить, я тут зовсїм не знаю ся на уходах, а коли-б ми скочили на чуже подвірє, то пси би нас напали і не дали втїкати.... все було би надармо.

(Дальше буде).

— **Книгарня наукового тов. Ім. Шевченка** у Львові, улиця Академічна ч. 8. продає слїдуючі книжкі: Вас. Чайченко. Під хмарним небом, поезиї часть І, 1 зр., Книга казок, поезиї часть II, 60 кр., Твори прозаїчні ч. І. 80 кр., ч. II. кр., ч. III. 80 кр. — Записки Товариства імени Шевченка ч. I, II, III, IV. по 1 зр.— Тарас Шевченко. „Кобзар“ 2 томи 4·50 зр., з пересилкою 5 зр. — Павло Граб. Збірник поезий ч. І. 20 кр., З чужого поля. Переклади 20 кр. — Іван Сурик. Твори, в московского 10 кр. — Олекс. Колесса. Шевченко і Міцкевич 1 зр. — Герінґ-Герасимович. Що то є ґосподарність 30 кр. — Шевченко з бандурою над Днїпром 25 кр. — Осип Маковей: Поезиї ч. І. 20 кр. — Михайло Старицкий. В темраві, драма 20 кр. — Юлїй Верне. Подорож довкола землї 50 кр. — Молитвенник народний (фонетичний) 15 кр. — Марко Кропивницкий. Титарівна, драма 20 кр. — Василь Щурат. Замітки до Чернця Шевченка 10 кр., Чернера республика на Афонї 10 кр., Пісня про Роляндa 50 кр. — Школиченко, Між народ, повість 20 кр. — Митро Олелькович. Писаня українські 10 кр. — Василь Кулик, Писання 10 кр.

— **„Правда“**, вістник полїтики, науки і письменьства, виходить тепер два рази на місяць, 15-ого і 30-ого, складає ся з півпята аркуша друку на місяць, а мимо того коштує на рік тільки 4 зр. Адмінїстрация „Правди“ находить ся у Львові, при улици Академичній ч. 8.

Надіслане.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

С. Спітцер у Відни

поручає

Товари камінні і шамотові.

Плити білі і кольорові. — Насади коминкові. Комплетні уряджeня для стаєн і обор.

На жадане висилаємо катальоґи.

Заступники для Галичини і Буковини

Гамель і Файґель

у ЛЬВОВІ, улиця Коперніка число 21.

Бюро дневників і оголошень

Л. ПЛЬОНА

у Львові

улиця Кароля Людвика ч. 9.

приймає

абонамент на всї дневники

по цінах оригінальних.

Інсерати

(„оповіщеня приватні") як для „Народної Часописи" так також для „Ґазету Львівскої" приниmає лиш „Бюро Дневників" **ЛЮДВИКА ПЛЬОНА**, при улици Кароля Людвика ч. 9, де також знаходить ся Експедиция місцева тих ґазет.

Clayton & Shuttleworth

Львів, улиця Городецка ч. 22.

поручають на сезон весняний свій **богатий склад машин і знарядів рільничих,** знаних зі знаменитої конструкциї і дуже солідного виконаня, а іменно:

плуги односкибові і многоскибові, плуги рухомі екстрипатори, підскибові, плевники, сївники рядові о довільній скількости і віддаленю рядів, сївники ширококидаючі, борони, вальцї і т. п.

Репарациї машин виконують ся як найлїпше і найдешевше в робітни, заосмотреній в машини помічничі найновійшого системy гнані парою, по цїнах дешевих.

Ілюстровані цінники і катальоґи gratis і franco. 32

С. Нельсен у Відни

поручає

Кльосети з перепливом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненем. — Збірники на воду. — Комплетні уряджeня купелеві. — Вентілятори. — Прибори до водотягів, як також рури ляні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

Заступники для ГАЛИЧИНИ і БУКОВИНИ

Львів ГАМЕЛЬ і ФАЙҐЕЛЬ Коперніка 21.

На жадане висилає ся катальоґи.

Поручає ся 9

торговлю вин ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львові.

Бюро дневників і оголошень **Л. Пльона** у Львові

улиця Кароля Людвика число 9, приймає

абонамент на всї дневники по цїнах оригінальних.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера